

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal v neveřejném zasedání konaném dne 6. srpna 2019 **stížnost obžalovaného MUDr. Radka M., narozeného xxx**, proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 7. 5. 2019, č. j. 2 T 101/2018-2444, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost obžalovaného MUDr. Radka M. **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením ze dne 7. 5. 2019, č. j. 2 T 101/2018-2444, rozhodl okresní soud k námitkám obžalovaného MUDr. Radka M. proti obsahu protokolu o hlavním líčení ze dne 24. 1. 2019 výrokem ad I. tak, že podle § 57 odst. 1 tr. ř. opravil v protokole na straně 16 dole slova „na film“ na slovo „fotografie“, výrokem ad II. pak tak, že ve zbytku dle § 57 odst. 1 tr. ř. námitky zamítl.
2. Proti tomuto usnesení podal obžalovaný MUDr. Radek M. v zákonné lhůtě stížnost, kterou písemně odůvodnil prostřednictvím obhájkyne JUDr. Jany Barvíkové, a to v rámci dvou podání, kdy opravný prostředek zaměřil proti výroku ad II. napadeného rozhodnutí. V rámci prvního podání brojil předně proti tomu, že hlavní líčení dne 24. 1. 2019 nebylo soudem nahráváno na záznamové zařízení, citoval v tomto směru ustanovení § 55b tr. ř. a komentář k uvedenému zákonnému ustanovení, načež vyslovil přesvědčení, že zde nebyly důležité důvody, aby záznam nebyl pořízen. Poukázal dále na to, že v rámci tohoto řízení je řešena vysoce odborná problematika z oboru zdravotnictví a soudního lékařství a je tak na místě hlavní líčení nahrávat, aby následně nedocházelo k rozporům. V dalším pak rozvedl odůvodnění napadeného usnesení a v kontextu vlastního zvukového záznamu z předmětného hlavního líčení uvedl, že v protokole nejsou často uvedené dotazy, na které odpovídá, protokol je tedy neúplný a nelze objektivně posoudit, na co vlastně odpovídá. V rámci druhého podání opět rozvedl odůvodnění napadeného usnesení a v návaznosti na vlastní zvukový záznam z hlavního líčení navrhl doplnění protokolu o pasáže, které na rozdíl od okresního soudu považoval za podstatné. Předmětné pasáže citoval a žádal o doslovnou protokolaci s tím, že každé jen trochu změněné slovo může změnit i smysl toho, co bylo řečeno.
3. Obžalovaný MUDr. Radek M. tak závěrem navrhl, aby protokol o hlavním líčení ze dne 24. 1. 2019 byl (ve smyslu uvedeného) doplněn.
4. Krajskému soudu v Ostravě byla věc předložena jako soudu stížnostnímu ve smyslu § 146 odst. 2 písm. c) tr. ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravný prostředek byl podán ve lhůtě stanovené podle § 143 odst. 1 tr. ř. a současně osobou k tomu oprávněnou podle § 142 odst. 1 tr. ř.
5. Z podnětu podaného opravného prostředku krajský soud přezkoumal podle § 147 odst. 1, odst. 2 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroku ad II. napadeného usnesení, jakož i správnost postupu

řízení jeho vydání předcházející a po projednání věci v neveřejném zasedání **dospěl k závěru, že byt' dílem lze námitkám obžalovaného přisvědčit, co do merita není stížnost důvodná.**

6. Úvodem je nutno poznamenat, že okresní soud (který o průběhu hlavního líčení dne 24. 1. 2019 podle § 55b odst. 1 tr. ř. nepořizoval zvukový záznam a volil cestu přímé protokolace) se před svým rozhodnutím o námitkách obžalovaného seznámil s příslušnou částí zvukového záznamu, který si pořídil sám obžalovaný a k námitkám pak doložil. V kontextu uvedeného pak rozhodl výrokem ad I., kdy zčásti protokol opravil. Ve zbytku námitky obžalovaného zamítl, kdy poukázal na to, že protokol má obsahovat stručné a výstižné vylíčení průběhu úkonu, to podstatné bylo doslovně zaprotokolováno, přičemž v dalším šlo o „diskuzi“ obžalovaného se samosoudkyní, z níž nevyplývá nic podstatného.
7. Krajský soud předně připomíná, že předmětem jeho přezkumu bylo konkrétní rozhodnutí ve smyslu § 57 odst. 1 tr. ř., jímž nebylo vyhověno námitkám proti obsahu protokolu o hlavním líčení ze dne 24. 1. 2019. Poté, co se stejně jako okresní soud seznámil s příslušnou částí zvukového záznamu doloženého obžalovaným, musel konstatovat, že v protokole je zaznamenáno vše **podstatné**, co uvedl obžalovaný MUDr. Radek M., potažmo i obžalovaný MUDr. Igor F. Oba obžalovaní (vesměs však obžalovaný MUDr. Radek M.), zčásti pak i obhájkyň, aktivně reagovali na protokolaci samosoudkyně, do této vstupovali a na jejich popud byla protokolace průběžně upravována a doplňována. V předmětné části nešlo o případ „doslovné protokolace“ ve smyslu § 55b odst. 3 věta druhá tr. ř. a není tak důvod, aby protokol o hlavním líčení obsahoval „diskuzi“ samosoudkyně se stranami ohledně obsahu dotazů, respektive opravení či upřesnění otázek a samotné protokolace. V tomto směru pak lze ve zbytku odkázat na odůvodnění napadeného usnesení.
8. Přes uvedený rozsah přezkumu vymezený ustanovením § 147 tr. ř. považuje krajský soud za vhodné alespoň v krátkosti reagovat na tu část stížnostních námitek, která odkazovala na ustanovení § 55b odst. 1 tr. ř. Faktem totiž zůstává, že v souladu s citovaným zákonným ustanovením má soud o průběhu hlavního líčení pořizovat zvukový záznam. Důležité důvody, pro které nebude pořízen zvukový záznam, pak blíže rozvádí příslušný komentář (viz Trestní řád, Komentář, C.H.BECK, k § 55b odst. 1). Byť jde o výčet demonstrativní, nabízí se otázka, zda mezi ně lze zařadit *pracovní vytížení soudní kanceláře a poruchovost nahrávacího zařízení* (viz č.l. 2286), když v tomto směru absentovalo další podrobnější odůvodnění. V předmětné věci tak došlo k poněkud paradoxní situaci, kdy okresní soud (který postupoval cestou přímé protokolace) nedisponoval zvukovým záznamem o průběhu hlavního líčení a pro účely svého rozhodnutí o námitkách proti obsahu protokolu musel vycházet ze zvukového záznamu, který si (s jeho vědomím) pořídil obžalovaný. Nutno v této souvislosti připomenout, že pořízení zvukového záznamu o průběhu hlavního líčení je stěžejní nejen pro odstraňování případných rozporů v protokole (kdy je třeba vycházet ze zvukového záznamu), ale současně umožňuje, aby předseda senátu (samosoudce) se mohl plně soustředit na vedení řízení a meritorní rozhodování. Uvedené pak nabývá na významu v případech skutkově i právně složitých, kde by mělo být **pravidlem pořízení zvukového záznamu**.
9. V kontextu výše zmíněných výhrad však krajský soud ihned dodává, že ani ustanovení § 55b odst. 5 tr. ř. nepředpokládá, aby protokol o hlavním líčení (pořízený na základě zvukového záznamu) obsahoval doslovný přepis celého zvukového záznamu. Nejde-li o případ již zmíněné „doslovné protokolace“ dle § 55b odst. 3 věta druhá tr. ř., je třeba do protokolu zaznamenat pouze jeho „podstatný obsah“. Jak již přitom bylo výše avizováno, z tohoto úhlu pohledu nelze přezkoumávané části protokolu o hlavním líčení ze dne 24. 1. 2019 nic vytknout, byt' okresní soud postupoval cestou „diktátu“. Toliko pro úplnost pak krajský soud závěrem dodává, že u předmětného hlavního líčení dne 24. 1. 2019 žádná ze stran (po vyhlášení usnesení dle § 55b odst. 1 tr. ř.) proti tomuto postupu zvolenému okresním soudem nijak nebrogila.

10. S ohledem na vše shora rozvedené nebyla stížnost obžalovaného MUDr. Radka M. shledána důvodnou a jako taková musela být podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 6. srpna 2019

Mgr. Alexandra Erbanová v.r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Tomasz Kafka v.r.